

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (3-дарс)

05:00 / 09.01.2017 3799

3-дарс.

3-Матн:

Кейин такбир айтар эдилар.

3-Матннинг далиллар:

دَّمَخُمُ نَعْلِي قَعْنُونَ نَعْنَانِي فُسُوعِي كَوَانَتْ دَحَابِي شِيَابًا نَبْنَامُ تُعَانَتْ دَح-١
هِيَ لَعْلَلِي لَصَلَّالْ لُؤْسَرَلْ لَقَلْ لَق هَعْلَلِي ضَرَّيْلَعْنَعْنِي فَنَحْلَلَانَبْ
«مِي لَسَّتْ لَاهْلِي لَحَتَوْ رِي بَكَّتْ لَاهْمِي حَتَوْ رُوهُ طَلَّةَالْ صِلَا حَاتْفَم -م لَسُو

1. Алий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **“Намознинг калити таҳоратдир. Унинг таҳримаси такбирдир. Таҳлили эса саломдир”**, дедилар”. Термизий ривояти. Ҳоқим ва Ибн Сакан бу ҳадисни саҳиҳ дейишган.

نَبْنَدَّمَخُمُ نَبْنَسَحْلَلْ أَنْ رَبَّحْ أَيْ رُقْمَلِي لَعْنَبْنَدَّمَخُمُ نَبْنِيْلَع : نَسَحْلَلْ وَبَأَنْ رَبَّحْ أ-٢
نَعْنَعْبُغَشْ أَنْ تَدَحْ رَمْعُنْبُ صَفَحْ أَنْ تَدَحْ يَضَاقَلْ بَوْقُعَيْ نَبْنُ فُسُوِي أَنْ تَدَحْ قَا حَسْ
رِي بَكَّتْ لَاهْلِي لَحَتَوْ رِي بَكَّتْ لَاهْمِي حَتَوْ رُوهُ طَلَّةَالْ صِلَا حَاتْفَم : لَقَلْ لَق هَعْلَلِي ضَرَّيْلَعْنَعْنِي فَنَحْلَلَانَبْ
مِي لَسَّتْ لَاهْلِي لَحَتَوْ رِي بَكَّتْ لَاهْمِي حَتَوْ رُوهُ طَلَّةَالْ صِلَا حَاتْفَم

2. Абдуллоҳ (ибн Масъуд) розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Намознинг калити такбирдир. Уни адо қилувчиси саломдир”. Буни Абу Нуъайм “Намоз китоби”да ривоят қилган. Ҳофиз “Талҳис”да ҳадиснинг санадини саҳиҳ деган. (Осорус Сунан 1/63).

4-Матн:

Қўллари кўтарилган ҳолда бармоқлари орасини очар эдилар. Лекин мутлақ очик ҳам ва мутлақ ёпиқ ҳам бўлмай балки уларни ўз ҳолига қўяр эдилар. Кафтларининг ичини қиблага қаратардилар.

4-Матннинг далиллар:

أَنْ تَدَحْ بَوْقُعَيْ نَبْنَدَّمَخُمُ : سَابَعْلَلْ وَبَأَنْ تَدَحْ طِفَا حْلَلْ لَلْ دَبَع وَبَأَنْ رَبَّحْ أ-١
بِيْئَذِي بَأَنْ نَبْ أَنْ تَدَحْ يَدَقْعَلْ لِرْمَاعِ وَبَأَنْ تَدَحْ رَصْمَبِيْ رَصَبْلَلْ قَوْزَرَمُ نَبْنُ مِي هَارْبِيْ

ثالث : لاقف قيرزي بن بديسمه ريه وبأني لعل خد : لاقناع مس بن ديس نس نع
ماق اذ انك ، سائل ان هكارت نب لم عي - ملسو هيل لصل - لائل لوسر انك
اهمضي ملو وع باصا بن بجر في ملو ودي برماع وبأراش أو ، اذكه لاقرة الصل لائل

1. Саид ибн Самъон айтади: “Бани Зурайқ масжидида бизнинг олдимизга Абу Ҳурайра кириб келиб шундай деди: “Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам амал қилиб юрадиган учта нарса бор эди, одамлар уни тарк қилишмоқда: “Қачон у зот намозга турсалар шундай дердилар”. Абу Омир қўли билан кўрсатди. Бармоқлари орасини очиб ҳам юбормади, ёпиб ҳам олмади. Ҳоким “Мустадрок”да ривоят қилиб, шундай деган: “Санади саҳиҳдир. Буни икки шайх келтиришмаган. Имом Заҳабий ҳам шуни тақрир қилган. (Ал-Мустадрак ала саҳиҳайн 1/234). Саид ибн Самъон Мадина аҳлидан бўлган тобеъинлардандир.

دبعو يمرضح لرفع وبأ انث ينزل لهلل دبعب ندمحأ دمحم وبأ هانربخأ ام-٢
نبنع نامي لانب ييحي انث جشأل دي عس نب هلل دبعب انث الاق مانغ نب هلل
ملسو هيل لائل لصل يبنل انك ريره يبا نع ناعمس نب دي عس نع بئذي يبا
" ارشن لائل يفع بع باصا رشن ي

2. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намозда бармоқларини ўз ҳолида ёядилар”. Ҳоким “Мустадрак”да ривоят қилган 1/235.